

Arrest

nr. 296 538 van 31 oktober 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: Op hun gekozen woonplaats bij
advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE VIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 30 december 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 december 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 28 februari 2023 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 8 maart 2023.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart over de Georgische nationaliteit te beschikken en geboren te zijn in 1991.

Verzoekster verklaart over de Georgische nationaliteit te beschikken en geboren te zijn in 1999.

Op 24 juni 2022 dienen verzoekers een verzoek om internationale bescherming in.

Op 9 december 2022 worden verzoekers afzonderlijk gehoord op het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Op 19 december 2022 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij de verzoeken om internationale bescherming kennelijk ongegrond worden verklaard. De eerste bestreden beslissing in hoofde van verzoeker, luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U bent een staatsburger van Georgië en van Georgische afkomst. U bent geboren op (...) januari 1991 in Zestafoni, waar u woonde tot uw vertrek uit Georgië. U bent op (...) september 2021 gehuwd met E.G.i (O.V. xxx). U heeft een dochtertje. U werkte sporadisch in de bouwsector.

Omdat u niet altijd werk vond leefden u en uw echtgenote soms in armoede. In 2021 heeft u om uw trouwfeest te kunnen bekostigen 5000 dollar geleend bij I.N, een ex-politieman en een buur van u. U moest het geld binnen twee maanden terugbetalen maar u slaagde daar niet in. Omdat u het geld niet kon terugbetalen na die twee maanden werd u geslagen, werden u en uw gezin bedreigd en werd u beledigd. Die periode in november 2021 dat u bedreigd werd en beledigd werd door uw schuldeiser heeft een week geduurd. Daarna bent u samen met uw echtgenote gevlucht uit Georgië. U reisde in juni via Polen naar België.

Op 24 juni 2022 diende u, samen met uw echtgenote, in België een verzoek om internationale bescherming in.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten voor: uw identiteitskaart (origineel), uw rijbewijs (origineel), de identiteitskaart van uw echtgenote (origineel), uw huwelijksakte (kopie) en de geboorteakte van uw dochter (kopie).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Het betreft hier immers uitsluitend een interpersoonlijk conflict. Evenmin zijn er aanwijzingen dat u omwille van één van de redenen zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie niet op de bescherming van de autoriteiten zou kunnen rekenen. De vluchtelingenstatus kan u dus niet worden toegekend.

Evenmin kan in uw hoofde een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld.

Er dient immers te worden opgemerkt dat uw verzoek om internationale bescherming niet alleen weinig geloofwaardig maar bovendien ook ongegrond is.

Zo kan er weinig geloof worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die u beweert te hebben meegemaakt. Ten eerste weet uw vrouw zo goed als niets over de schuldeiser die jullie bedreigde. Uw vrouw weet niet hoe die man heet, noch wat zijn beroep is, noch waar hij woont en dit terwijl u beweerde dat die schuldeiser uw buur was en u hem goed kende (CGVS, xxx, 9.12.2022, p. 5; CGVS, xxx, 9.12.2022, p. 5). Dat uw vrouw dergelijke essentiële elementen niet kent over de man die de oorzaak is van jullie vlucht uit Georgië en dan ook nog dicht bij jullie woonde is toch wel bijzonder frappant. We mogen bovendien toch ook redelijkerwijze verwachten dat jullie over de feiten, die aanleiding hebben gegeven tot jullie vlucht uit Georgië, hebben gesproken in het kader van het indienen van jullie verzoek om internationale bescherming. Ten tweede moeten we vaststellen dat u beweerde dat uw vrouw niets weet over het feit dat de schuldeiser dreigementen had geuit ten aanzien van uw kind (CGVS-vragenlijst, vraag 8) en dit terwijl uw vrouw in het persoonlijk onderhoud voor het CGVS zelf aangaf dat uw kind wel degelijk werd bedreigd door de schuldeiser (CGVS, xxx, 9.12.2022, p. 6). Bovendien verklaarde u zelf dat de schuldeiser had gezegd dat, als u het geld niet zou teruggeven, uw kind iets ergs zou overkomen. U vermeldde dat hij in dit verband niets specifiek had gezegd (CGVS, xxx, 9.12.2022, p. 7). Uw vrouw daarentegen verklaarde dat de schuldeiser specifiek had gedreigd jullie kind van jullie af te pakken (CGVS, xxx, 9.12.2022, p. 7-8). De inconsistente verklaringen over het al dan niet op de hoogte zijn van uw echtgenote van de bedreigingen ten aanzien van jullie kind en de inconsistenties in de

verklaringen over de inhoud van de bedreigingen doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Naast de vaststelling dat uw asielrelaas weinig geloofwaardig is dient er ook te worden opgemerkt dat uw verzoek om internationale bescherming ongegrond is. Internationale bescherming kan immers slechts worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. De verzoeker om internationale bescherming moet aannemelijk maken dat hij of zij alle redelijke van hem of haar te verwachten mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput. Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoonde dat u wel degelijk voldoende inspanningen heeft geleverd om bescherming te zoeken, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in. U bent wel degelijk één keer naar de politie geweest om een klacht in te dienen tegen uw schuldeiser. U verklaarde dat de politie u had gezegd dat u zich geen zorgen hoefde te maken over uw kind. De politie zou alles regelen. U gaf echter aan dat de bedreigingen door uw schuldeiser bleven verdergaan, ook nadat u bij de politie was geweest (CGVS, xxx, 9.12.2022, p. 7). Het is in deze context dan ook bijzonder verwonderlijk dat u niet opnieuw naar de politie bent gegaan. U heeft uw klacht tegen uw schuldeiser op geen enkele manier opgevolgd terwijl uw problemen verder bleven bestaan (CGVS, xxx, 9.12.2022, p. 8-9). Uw bewering dat de schuldeiser een ex-politieman is die vroeger een hoge functie had en die veel mensen kende en daarom beschermd zou worden door de politie of die een politiemedewerker zou kunnen omkopen (CGVS, xxx, 9.12.2022, p. 8-9) is geen verschoning voor uw gebrek aan inspanningen om bescherming te zoeken. Er valt immers moeilijk in te zien dat de politie zeer geneigd zou zijn een ex-politieman, die ontslagen werd uit zijn functie omdat hij een kind zodanig had geslagen dat het kind overleden is (CGVS, xxx, 9.12.2022, p. 5), zoals u beweerde, actief via corrupte handelingen te proberen te beschermen. Bovendien heeft u er helemaal niet aan gedacht elders naar de politie te gaan wanneer u naar eigen zeggen niet werd geholpen (CGVS, xxx, 9.12.2022, p. 10). U heeft ook geen advocaat geraadpleegd om te zien wat u zou kunnen doen in uw situatie. Uw bering dat de pro deo advocaten in Georgië niets doen, niet kunnen helpen en niet gekwalificeerd zijn (CGVS, xxx, 9.12.2022, p. 8) zijn louter blote beweringen. Bovendien heeft u ook nergens elders hulp of bescherming gezocht (CGVS, xxx, 9.12.2022, p. 9). Aangezien internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming, mag van een verzoeker worden verwacht dat hij of zij eerst alle billijke en realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. Er dient echter te worden vastgesteld dat u er helemaal niet in slaagde aannemelijk te maken dat u alle redelijk en realistisch van u te verwachten mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput.

Tot slot dient met betrekking tot de armoedige situatie waarin u soms leefde en het feit dat u soms geen werk vond (CGVS-vragenlijst, vraag 8) te worden opgemerkt dat dit louter een probleem van socio-economische aard betreft dat geen verband houdt met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (meer bepaald ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep) zoals vastgelegd in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming.

De door u voorgelegde documenten wijzigen niets aan de voorgaande appreciatie. Uw identiteitskaart, uw rijbewijs, de identiteitskaart van uw echtgenote, uw huwelijksakte en de geboorteakte van uw dochter attesteren enkel uw identiteit en de identiteit van uw gezin die niet ter discussie staat.

Op basis van wat voorafgaat, wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

De tweede bestreden beslissing in hoofde van verzoekster, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een staatsburger van Georgië en van Georgische afkomst. U bent geboren op (...) januari 1999 in Terjola. U woonde in Zestafoni tot uw vertrek uit Georgië. U bent gehuwd met B.G. (O.V. xxx). U heeft een dochtertje.

U baseert zich voor het verzoek om internationale bescherming op dezelfde motieven als uw echtgenoot, die het volgende verklaarde:

U bent een staatsburger van Georgië en van Georgische afkomst. U bent geboren op (...) januari 1991 in Zestafoni, waar u woonde tot uw vertrek uit Georgië. U bent op (...) september 2021 gehuwd met E.G. (O.V. xxx). U heeft een dochtertje. U werkte sporadisch in de bouwsector.

Omdat u niet altijd werk vond leefden u en uw echtgenote soms in armoede. In 2021 heeft u om uw trouwfeest te kunnen bekostigen 5000 dollar geleend bij I.N, een ex-politieman en een buur van u. U moest het geld binnen twee maanden terugbetalen maar u slaagde daar niet in. Omdat u het geld niet kon terugbetalen na die twee maanden werd u geslagen, werden u en uw gezin bedreigd en werd u beledigd. Die periode in november 2021 dat u bedreigd werd en beledigd werd door uw schuldeiser heeft een week geduurd. Daarna bent u samen met uw echtgenote gevlucht uit Georgië. U reisde in juni via Polen naar België.

Op 24 juni 2022 diende u, samen met uw echtgenote, in België een verzoek om internationale bescherming in.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten voor: uw identiteitskaart (origineel), uw rijbewijs (origineel), de identiteitskaart van uw echtgenote (origineel), uw huwelijksakte (kopie) en de geboorteakte van uw dochter (kopie).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U baseert uw huidige verzoek om internationale bescherming op dezelfde motieven die werden aangehaald door uw echtgenoot B.G. In het kader van het door uw echtgenoot ingediende verzoek om internationale bescherming heeft het Commissariaat-generaal (CGVS) het verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond beschouwd, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Gezien u zich voor uw verzoek op dezelfde motieven baseert als uw echtgenoot meent het CGVS dat uw verzoek om dezelfde redenen als kennelijk ongegrond dient te worden beschouwd.

De beslissing van uw echtgenoot werd als volgt gemotiveerd:

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Het betreft hier immers uitsluitend een interpersoonlijk conflict.

Evenmin zijn er aanwijzingen dat u omwille van één van de redenen zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie niet op de bescherming van de autoriteiten zou kunnen rekenen. De vluchtelingenstatus kan u dus niet worden toegekend. Evenmin kan in uw hoofde een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld.

Er dient immers te worden opgemerkt dat uw verzoek om internationale bescherming niet alleen weinig geloofwaardig maar bovendien ook ongegrond is.

Zo kan er weinig geloof worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die u beweert te hebben meegemaakt. Ten eerste weet uw vrouw zo goed als niets over de schuldeiser die jullie bedreigde. Uw vrouw weet niet hoe die man heet, noch wat zijn beroep is, noch waar hij woont en dit terwijl u beweerde dat die schuldeiser uw buur was en u hem goed kende (CGVS, xxx, 9.12.2022, p. 5; CGVS, xxx, 9.12.2022, p. 5). Dat uw vrouw dergelijke essentiële elementen niet kent over de man die de oorzaak is van jullie vlucht uit Georgië en dan ook nog dicht bij jullie woonde is toch wel bijzonder frappant. We mogen bovendien toch ook redelijkerwijze verwachten dat jullie over de feiten, die aanleiding hebben gegeven tot jullie vlucht uit Georgië, hebben gesproken in het kader van het indienen van jullie verzoek om internationale bescherming. Ten tweede moeten we vaststellen dat u beweerde dat uw vrouw niets weet over het feit dat de schuldeiser dreigementen had geuit ten aanzien van uw kind (CGVS-vragenlijst, vraag 8) en dit terwijl uw vrouw in het persoonlijk onderhoud voor het CGVS zelf aangaf dat uw kind wel degelijk werd bedreigd door de schuldeiser (CGVS, xxx, 9.12.2022, p. 6). Bovendien verklaarde u zelf dat de schuldeiser had gezegd dat, als u het geld niet zou teruggeven, uw kind iets ergs zou overkomen. U vermeldde dat hij in dit verband niets specifiek had gezegd (CGVS, xxx, 9.12.2022, p. 7). Uw vrouw daarentegen verklaarde dat de schuldeiser specifiek had gedreigd jullie kind van jullie af te pakken (CGVS, xxx, 9.12.2022, p. 7-8). De inconsistente verklaringen over het al dan niet op de hoogte zijn van uw echtgenote van de bedreigingen ten aanzien van jullie kind en de inconsistenties in de verklaringen over de inhoud van de bedreigingen doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Naast de vaststelling dat uw asielrelaas weinig geloofwaardig is dient er ook te worden opgemerkt dat uw verzoek om internationale bescherming ongegrond is. Internationale bescherming kan immers slechts worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. De verzoeker om internationale bescherming moet aannemelijk maken dat hij of zij alle redelijke van hem of haar te verwachten mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput. Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoonde dat u wel degelijk voldoende inspanningen heeft geleverd om bescherming te zoeken, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in. U bent wel degelijk één keer naar de politie geweest om een klacht in te dienen tegen uw schuldeiser. U verklaarde dat de politie u had gezegd dat u zich geen zorgen hoefde te maken over uw kind. De politie zou alles regelen. U gaf echter aan dat de bedreigingen door uw schuldeiser bleven verdergaan, ook nadat u bij de politie was geweest (CGVS, xxx, 9.12.2022, p. 7). Het is in deze context dan ook bijzonder verwonderlijk dat u niet opnieuw naar de politie bent gegaan. U heeft uw klacht tegen uw schuldeiser op geen enkele manier opgevolgd terwijl uw problemen verder bleven bestaan (CGVS, xxx, 9.12.2022, p. 8-9). Uw bewering dat de schuldeiser een ex-politieman is die vroeger een hoge functie had en die veel mensen kende en daarom beschermd zou worden door de politie of die een politiemedewerker zou kunnen omkopen (CGVS, xxx, 9.12.2022, p. 8-9) is geen verschuiving voor uw gebrek aan inspanningen om bescherming te zoeken. Er valt immers moeilijk in te zien dat de politie zeer geneigd zou zijn een ex-politieman, die ontslagen werd uit zijn functie omdat hij een kind zodanig had geslagen dat het kind overleden is (CGVS, xxx, 9.12.2022, p. 5), zoals u beweerde, actief via corrupte handelingen te proberen te beschermen. Bovendien heeft u er helemaal niet aan gedacht elders naar de politie te gaan wanneer u naar eigen zeggen niet werd geholpen (CGVS, xxx, 9.12.2022, p. 10). U heeft ook geen advocaat geraadpleegd om te zien wat u zou kunnen doen in uw situatie. Uw bering dat de pro deo advocaten in Georgië niets doen, niet kunnen helpen en

niet gekwalificeerd zijn (CGVS, xxx, 9.12.2022, p. 8) zijn louter blote beweringen. Bovendien heeft u ook nergens elders hulp of bescherming gezocht (CGVS, xxx, 9.12.2022, p. 9). Aangezien internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming, mag van een verzoeker worden verwacht dat hij of zij eerst alle billijke en realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. Er dient echter te worden vastgesteld dat u er helemaal niet in slaagde aannemelijk te maken dat u alle redelijk en realistisch van u te verwachten mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput.

Tot slot dient met betrekking tot de armoedige situatie waarin u soms leefde en het feit dat u soms geen werk vond (CGVS-vragenlijst, vraag 8) te worden opgemerkt dat dit louter een probleem van socio-economische aard betreft dat geen verband houdt met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (meer bepaald ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep) zoals vastgelegd in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming.

De door u voorgelegde documenten wijzigen niets aan de voorgaande appreciatie. Uw identiteitskaart, uw rijbewijs, de identiteitskaart van uw echtgenote, uw huwelijksakte en de geboorteakte van uw dochter attesteren enkel uw identiteit en de identiteit van uw gezin die niet ter discussie staat.

Op basis van wat voorafgaat, wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.1.1. Vooreerst citeren verzoekers voormelde artikelen en de motieven uit de bestreden beslissingen. Hierop betogen verzoekers dat het eenvoudiger is om zich feiten te herinneren, dan om zich te herinneren wie deze feiten verteld heeft. Vragen naar wie de feiten verteld heeft, is geen goede manier om kennis te testen. De verzoekende partijen vervolgen dat herinneringen bestaan uit ervaringen van mensen met gebeurtenissen, maar geen verslag van de gebeurtenis zijn. De inhoud van een herinnering weerspiegelt de bewuste en onbewuste beleving van een gebeurtenis door het individu, en dit kan bij elke herinnering veranderen. Bovendien indien iemand vaker wordt geïnterviewd over een bepaalde gebeurtenis, hij niet altijd consistent zijn verhaal kan doen. Dit geldt ook wanneer de gebeurtenis daadwerkelijk heeft plaatsgevonden. Deze inconsistentie is niet *per se* een teken van ongeloofwaardigheid. Ook kunnen tegenstellingen tussen hun verklaringen het gevolg zijn van genderspecifieke omstandigheden. Immers heeft een vrouwelijke verzoeker om internationale bescherming niet altijd kennis van de activiteiten van de mannelijke verzoeker om internationale bescherming. Dit alles onderbouwen verzoekers met verwijzing naar UNHCR.

Hierop betogen verzoekers dat ze weinig vertrouwen hebben in de ordediensten en het gerecht. In dit verband citeren verzoekers uit COI focus Georgië algemene situatie van 24 februari 2022.

3. Beoordeling

3.1. Bij het ten tijde van de bestreden beslissing geldende koninklijk besluit van 14 januari 2022 werd Georgië aangewezen als veilig land van herkomst. Echter, in het koninklijk besluit van 7 april 2023 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst, gepubliceerd op 10 juli 2023 in het Belgisch Staatsblad, werd

Georgië niet meer opgenomen in de lijst van veilige landen. In het verslag aan de Koning wordt gemotiveerd dat: *“Wat betreft Georgië wordt het advies van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen gevolgd en niet het advies van de FOD Buitenlandse zaken.”*

Aldus bestaat de wettelijke grondslag van de bestreden beslissingen niet meer.

3.2. Dit gegeven op zich volstaat niet om over te gaan tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad immers over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop.

In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Doordat Georgië niet meer in het koninklijk besluit van 7 april 2023 tot uitvoering van artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van Vreemdelingenwet houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst wordt vermeld, moet de Raad nagaan of de verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. *In casu* lijkt het rechtsplegingsdossier voldoende gegevens te bevatten om tot zulke beoordeling over te gaan, met inachtneming van de rechten van verdediging.

3.3. Verzoekers verklaren dat ze uit Georgië gevlucht zijn omdat verzoeker in 2021 5000 dollar geleend heeft bij een ex-politieagent die tevens een buurman was om hun trouwfeest te bekostigen. Verzoekers halen aan dat zij in Georgië in armoede leefden en daarom dit bedrag geleend hebben. Verzoeker had aangegeven om dit bedrag binnen de twee maanden terug te betalen, maar slaagde hierin niet. Daarom heeft deze persoon verzoeker geslagen en zowel hem als zijn gezin bedreigd en beledigd. Voor de samenvatting van de vluchtmotieven van verzoekers verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissingen, waarvan de uiteenzetting niet wordt betwist door verzoekers.

3.4. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zieh bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

Verzoekers dienen om de vluchtelingenstatus toegekend te krijgen overeenkomstig artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet aan te tonen dat zij worden vervolgd omwille van één van de in artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag van 28 juli 1951 bepaalde gronden, te weten ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging.

De door verzoekers aangehaalde vluchtmotieven met name dat zij in armoede leefden en dat ze geld geleend hebben en dit niet terugbetaald hebben waardoor ze door hun geldschietter beledigd en bedreigd werden, houden geen verband met één van de voormelde criteria en kunnen bijgevolg niet worden aanzien als ‘vervolging’ in de zin van het Verdrag van Genève. Hieromtrent wordt in de bestreden beslissing op goede gronden gemotiveerd dat: *“Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald*

ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Het betreft hier immers uitsluitend een interpersoonlijk conflict.”

In het verzoekschrift ontwikkelen verzoekende partijen geen argumenten die hierop een ander licht kunnen werpen en tonen zij geenszins een verband aan tussen hun vluchtmotieven en de criteria van het Vluchtelingenverdrag van 28 juli 1951.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat de verzoekende partijen een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§2 Ernstige schade bestaat uit:

- a) doodstraf of executie; of,*
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”*

Uit dit artikel volgt dat de verzoekende partij, opdat zij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, d.i. realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf 2 van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

4.2. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat de verzoekende partijen geen elementen aanreiken waaruit kan blijken dat zij op deze grond nood zouden hebben aan subsidiaire bescherming.

4.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Toen het zich uitsprak over de draagwijdte van artikel 15, sub b) van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 (dat identiek is aan artikel 15, sub b) van de richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet de omzetting vormt, oordeelde het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: HvJ) dat “(d)e (...) termen “foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker”, betrekking hebben op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade” (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 32).

In hetzelfde arrest geeft het HvJ aan dat “(h)et in artikel 3 EVRM verankerde grondrecht (...) deel uit(maakt) van de algemene beginselen van gemeenschapsrecht waarvan het Hof de naleving waarborgt. Bovendien wordt bij de uitlegging van de draagwijdte van dit recht in de communautaire rechtsorde rekening gehouden met de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Het is echter artikel 15, sub b, van de richtlijn dat in wezen overeenstemt met voormeld artikel 3. Artikel 15, sub c, van de richtlijn is daarentegen een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd.” (Ibid., § 28). Uit een later arrest van het HvJ vloeit

echter voort dat het toepassingsgebied van artikel 15, sub b) van de richtlijn 2011/95/EU niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die onder het toepassingsgebied vallen van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM). Het HvJ hecht belang aan het feit dat de ernstige schade bedoeld in artikel 15, sub b) van de richtlijn 2011/95/EU “moet voortvloeien uit de gedragingen van derden” of nog dat “de betrokkene in zijn land van herkomst aan die behandelingen wordt onderworpen” door toedoen van de actoren bedoeld in artikel 6 van de richtlijn 2011/95/EU (omgezet in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet) (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, § 33 en § 35).

De ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet heeft bijgevolg betrekking op “situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld”. De uitlegging van dit begrip vereist dus dat het risico waaraan de asielzoeker in zijn land wordt blootgesteld, specifiek van aard is. Tevens dient het risico betrekking te hebben “op een bepaald soort schade” (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 32).

Na lezing van het rechtsplegingsdossier kan de Raad in navolging van de commissaris-generaal slechts vaststellen dat er geen geloof kan gehecht worden aan het voorgehouden vluchtrelaas. De commissaris-generaal motiveert in de bestreden beslissingen inzake het vluchtrelaas van verzoekende partijen dan ook terecht dat:

- verzoekster niets weet over de persoon die hen bedreigt. Zij weet niet wat zijn naam en beroep is, noch waar hij woont, terwijl verzoeker verklaart dat de schuldeiser hun buurman is en dat hij hem goed kende (NPO verzoekster, p.5 en NPO verzoeker, p.5).
- verzoeker verklaard heeft dat verzoekster niet wist dat de schuldeiser dreigementen had geuit ten aanzien van hun kind (vragenlijst CGVS verzoeker, vraag 8), terwijl verzoekster zelf aangeeft dat hun kind wel degelijk werd bedreigd door de schuldeiser (NPO verzoekster, p.6).
- verzoekster verklaard heeft dat de schuldeiser had gezegd dat hij hun kind ging afpakken indien ze hem niet terugbetaalden (NPO verzoekster, p.7-8), terwijl verzoeker enkel aangeeft dat de schuldeiser had gezegd dat hij hun kind iets ergs zou aandoen, maar dat hij in dit verband niets specifiek had gezegd (NPO verzoeker, p.7).

Voormelde inconsistenties, vage verklaringen en tegenstrijdige verklaringen doen inderdaad afbreuk aan de geloofwaardigheid van het voorgehouden vluchtrelaas.

In de bestreden beslissingen wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt aan verzoekende partijen toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijven.

Als verzoekers om internationale bescherming die beweren hun land te zijn ontvlucht omwille van bedreigingen door hun schuldeiser, kan, in tegenstelling tot wat verzoekers middels een verwijzing naar rechtsleer en psychologische lectuur tracht te laten uitschijnen, in dit kader van hen wel degelijk redelijkerwijze verwacht worden dat verzoekster kan uiteenzetten wie deze persoon was. Ten eerste gaat het niet om feiten die iemand haar verteld heeft, maar om feiten die ze zelf meegemaakt heeft. Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart verzoekster dat de schuldeiser ook bij hen thuis kwam (NPO verzoekster, p.5). Bovendien betrof het hun buurman met wie haar echtgenoot voordien een goede relatie had. Daarenboven kan in de door verzoekers geschetste context worden verwacht dat zij consistente verklaringen zouden afleggen over het al dan niet op de hoogte zijn van verzoekster van de bedreigingen die ten aanzien van hun kind geuit werden alsook over de inhoud van de bedreigingen. Bij het invullen van de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken heeft verzoeker uitdrukkelijk verklaard dat verzoekster niet op de hoogte was van de bedreigingen van hun schuldeiser ten aanzien van de kinderen (vragenlijst CGVS verzoeker, vraag 8). Tijdens het persoonlijk onderhoud herhaalt verzoeker nogmaals dat verzoekster niet op de hoogte is dat hun schuldeiser hun kind bedreigd heeft (NPO verzoeker, p.5). Terwijl uit de notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster wel degelijk blijkt dat zij verklaart dat hun kind bedreigd werd (NPO verzoekster, p.6-7). Ook geeft ze aan dat de schuldeiser gedreigd heeft hun kind af te pakken (NPO verzoekster, p.7). Verzoekers beperken zich in het verzoekschrift tot een algemene verwijzing naar academisch onderzoek waaruit zou blijken dat wanneer iemand vaker wordt geïnterviewd over een bepaalde gebeurtenis hij niet altijd consistent is in zijn verhaal en dit ook geldt wanneer de gebeurtenis daadwerkelijk heeft plaatsgevonden. Daargelaten de vaststelling dat verzoekers de door hen geciteerde artikels niet bijbrengen, wijst de Raad er op dat een algemene verwijzing naar wetenschappelijk onderzoek over tegenstrijdige verklaringen door asielzoekers, zonder dit concreet te duiden in het kader van verzoekers' individuele omstandigheden niet kan volstaan om de vastgestelde

tegenstrijdigheden en ongerijmdheden in hun verklaringen, te verklaren of te weerleggen. Bijkomend blijkt ook uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat verzoeker stelt dat hij gedurende een week meermaals bedreigd werd in november waarop ze na die week vertrokken zijn (NPO verzoeker, p.6), terwijl verzoekster aangeeft dat ze op 21 juni 2022 naar aanleiding van een beslissing van haar echtgenoot vertrokken zijn (NPO verzoekster, p.9). Wederom betreffen het geen consistente verklaringen.

Daarenboven ondermijnt het gedrag van verzoeker in navolging van de voorgehouden bedreigingen de geloofwaardigheid van het vluchtrelaas. Immers verklaart verzoeker dat hij een klacht heeft ingediend tegen zijn schuldeiser waarop de politie gesteld heeft dat verzoeker zich geen zorgen diende te maken over zijn kind daar zij alles gingen regelen, doch heeft verzoeker op geen enkele manier zijn klacht opgevolgd alhoewel hij voorhoudt dat de bedreigingen bleven (NPO verzoeker, p.7-9). In de bestreden beslissing wordt op goede gronden gemotiveerd dat: *“Uw bewering dat de schuldeiser een ex-politieman is die vroeger een hoge functie had en die veel mensen kende en daarom beschermd zou worden door de politie of die een politiemedewerker zou kunnen omkopen (CGVS, xxx, 9.12.2022, p. 8-9) is geen verschoning voor uw gebrek aan inspanningen om bescherming te zoeken. Er valt immers moeilijk in te zien dat de politie zeer geneigd zou zijn een ex-politieman, die ontslagen werd uit zijn functie omdat hij een kind zodanig had geslagen dat het kind overleden is (CGVS, xxx, 9.12.2022, p. 5), zoals u beweerde, actief via corrupte handelingen te proberen te beschermen. Bovendien heeft u er helemaal niet aan gedacht elders naar de politie te gaan wanneer u naar eigen zeggen niet werd geholpen (CGVS, xxx, 9.12.2022, p. 10). U heeft ook geen advocaat geraadpleegd om te zien wat u zou kunnen doen in uw situatie. Uw bering dat de pro deo advocaten in Georgië niets doen, niet kunnen helpen en niet gekwalificeerd zijn (CGVS, xxx, 9.12.2022, p. 8) zijn louter blote beweringen. Bovendien heeft u ook nergens elders hulp of bescherming gezocht (CGVS, xxx, 9.12.2022, p. 9).”* Door in het verzoekschrift te stellen dat ze weinig vertrouwen hebben in de ordediensten en het gerecht en te citeren uit landeninformatie doen verzoekers geen afbreuk aan voorgaande motieven die specifiek betrekking hebben op hun situatie. Hun stelling dat ze geen vertrouwen hebben in de ordediensten en het gerecht staat haaks op het gegeven dat verzoeker in de nasleep van de voorgehouden bedreigingen stelt dat hij een klacht bij de politie ingediend heeft en zijn verklaringen dat de politie alles ging regelen.

De documenten die verzoekers bijbrengen hebben betrekking op hun identiteit en hun burgerlijke staat, elementen die in deze stand van zaken niet betwist worden.

Voorts vallen sociaaleconomische overwegingen als dusdanig niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en geven geen recht op internationale bescherming. Zulke sociaaleconomische overwegingen zijn slechts relevant in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee de terugkerende verzoeker om internationale bescherming zal worden geconfronteerd, zelf oplopen tot een mensonterende behandeling. In het dossier van de verzoekende partijen zijn er echter geen elementen aanwezig die een dergelijke situatie in hun hoofde suggereren. Evenmin wordt zulks door de verzoekende partijen concreet aangetoond. Puur sociaaleconomische omstandigheden en/of aanpassingsmoeilijkheden volstaan niet om te gewagen van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De verzoekende partijen tonen immers niet aan dat zij bij terugkeer naar Georgië op intentionele en gerichte wijze zouden worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij zij niet zouden kunnen voorzien in hun elementaire levensbehoeften en die van hun gezin. Al de documenten die de verzoekende partijen bijbrengen hebben betrekking op hun identiteit en leefomstandigheden in België en laten niet toe anders te oordelen.

Alles samen genomen, acht de Raad het geheel van de voorgaande bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat de verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat er bij terugkeer naar Georgië in hun hoofde een reëel risico bestaat op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan niet in aanmerking worden genomen.

4.4. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat de verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in onderhavig verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden.

De verzoekende partijen brengen zelf geen gegevens in dit verband aan.

4.5. Bijgevolg maken de verzoekende partijen niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. De verzoekende partijen hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

6. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat de verzoekende partijen niet als vluchteling kunnen worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig oktober tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS